

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Det følger af § 9 i retssikkerhedsloven, at når en borger flytter til en anden kommune, bliver den nye opholdskommune handlekommune.

Det er i praksis er antaget, at når der foreligger særlige grunde, kan kommunerne indbyrdes aftale, at en tidligere opholdskommune fortsat skal være handlekommune. Med forslaget til § 9, stk. 7, lovfæstes denne praksis.

Som eksempler på, at der foreligger særlige grunde kan nævnes, at opholdet i den nye kommune

- er led i den tidligere kommunes sociale indsats, fx ved at den tidligere kommunes tilbud ligger uden for kommunen,
- skyldes at pågældende skal opholde sig i institutioner under Kriminalforsorgen, eller
- hænge sammen med, at pågældende optages i forsorgshjem (boform efter servicelovens § 94).

Som et yderligere eksempel kan nævnes familier, der flytter tit, og hvor det derfor er mest hensigtsmæssigt, at den sociale sag bliver hos den kommune, som har lagt handlingsplanen og har det bedste kendskab til familien.

Der kan ikke gives en udtømmende beskrivelse af, hvornår der foreligger særlige grunde, men dette vil fx være tilfældet, når

- der er behov for en fortsat social indsats (pleje, hjælp til genoptræning, uddannelse o.l.),
- aftalen er med til at sikre borgeren kontinuitet i den sociale indsats,
- flytningen til den nye kommune er sket som et led i den tidligere opholdskommunes sociale indsats, eller
- det er planen, at borgeren ikke skal bo varigt i den aktuelle opholdskommune, men efter kortere eller længere tid skal videre, enten tilbage til den oprindelige opholdskommune, eller udsluses til en anden kommune.

I praksis sker det, at kommunerne i et amt indgår generelle aftaler – rammeaftaler – om handlekommune i visse særlige sociale hjælpesituationer, fx i forbindelse med, at personer får ophold i et forsorgshjem. Sådanne aftaler er hensigtsmæssige, idet de giver nogle praktiske administrative rammer for en række typiske situationer, hvorved kommunerne undgår at skulle indgå konkrete aftaler i forhold til hver enkelt sag.

En aftale – herunder en rammeaftale – om at en tidligere opholdskommune fortsat er handlekommune, forudsætter, at borgeren samtykker. Hvis borgeren

foretrækker, at opholdskommunen er handlekommune, skal dette ønske respekteres. Borgeren har således altid ret til at kræve, at det er pågældende aktuelle opholdskommune, som er handlekommune.

En aftale om, at en anden kommune end opholdskommunen skal være handlekommune, skal omfatte alle former for hjælp til borgeren. Kommunerne kan således ikke aftale, at pligten til at være handlekommune kun omfatter visse former for hjælp efter den sociale lovgivning.

Hvis borgeren vil klage over en afgørelse, skal klagen behandles af det sociale nævn, som kommunen hører under. Hvis en kommune efter aftale er handlekommune, skal handlekommunens afgørelse i givet fald behandles af det sociale nævn, som handlekommunen hører under.

Til nr. 2.

Forslaget til § 9 a samler og viderefører med en række justeringer reglerne om mellemkommunal refusion efter § 128 i lov om social service og § 53 i lov om social pension.

§ 9 a regulerer opholdskommuners adgang til at kræve udgifter afholdt af en tidligere opholdskommune (mellemkommunal refusion) og adgang til at indgå aftaler om mellemkommunal refusion, fx når en person får et tilbud i en anden kommune.

Sigtet med forslaget til § 9 a er at harmonisere opholdskommunens adgang til at få refusion for ydelser efter serviceloven, pensionsloven og aktivloven.

Med § 9 a lovfæstes reglerne fra bistandsloven, hvorefter også ophold i institutioner under sygehusvæsnets og Kriminalforsorgen gav adgang til mellemkommunal refusion. Dette er en ændring i forhold til den gældende affattelse af servicelovens § 128.

Der bliver efter forslaget adgang til refusion også for ydelser efter aktivloven i forbindelse med ophold i boformer m.v., der er nævnt i bestemmelsens stk. 1 og 2. Dette er en ændring i forhold til, at der efter gældende regler ikke er mellemkommunal refusion for udgifter efter aktivloven. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger, afsnit, 5.2.

Med forslaget til § 9 a, stk. 3, bliver der hjemmel til at indgå aftale om refusion også for udgifter efter aktivloven.

Til stk. 1.

Stk. 1 fastsætter, at opholdskommunen har adgang til refusion for ydelser efter lov om social service, lov om aktiv socialpolitik og lov om social pension § 52, stk. 1, når der er tale om ophold i boformer m.v., som er nævnt i nr. 1-7.